

מכות ט

משנה	ברייתא	
והבן גולה ע"י האב	מכה ע"פ - פרט למכה אביו!	
רב כהנא (פרט למכה אביו = מכה אביו והרגו)	לרבנן דאמרי: סייף חמור מחנק, הורג אביו בשוגג שגגת סייף הוא, ושגגת סייף ניתנה לכפרה.	לר' שמעון דאמר: חנק חמור מסייף, (ולכן ההורג אביו מקבל חנק ולא סייף כי מכה אביו מקבל חנק אז ברור שההורגו לא מקבל עונש פחות חמור) שגגת סייף ניתנה לכפרה, שגגת חנק לא ניתנה לכפרה;
רבא (פרט למכה אביו = פרט לעושה חבורה באביו בשוגג)	הורג בשוגג	עושה חבורה בשוגג

הכל גולין על ידי ישראל וכו'.

דיוק מהמשנה: הכל גולין על ידי ישראל לאיתוויי מאי? לאיתוויי עבד וכותי.

חיזוק לדיוק על ידי ברייתא: תנינא להא דת"ר: **עבד וכותי גולה ולוקה ע"י ישראל, וישראל גולה**

ולוקה ע"י כותי ועבד.

הסבר דברי הברייתא

על ידי ישראל	עבד וכותי גולה	עבד וכותי לוקה
דקטליה	דקטליה	דלטייה cursed
ישראל על ידי כותי	דקטליה	קושי : אלא לוקה אמאי? דלטייה, ושיא פעטק צא תאור - בעושה מעשה עמך! תירוץ 1 : כגון שהעיד בו והזום קושי : דכוותיה גבי עבד שהעיד בו והזום, עבד בר עדות הוא? תירוץ 2 : כגון שהכהו הכאה שאין בה שוה פרוטה, דא"ר אמי א"ר יוחנן: הכהו הכאה שאין בה שוה פרוטה - לוקה, ולא מקשינן הכאה לקללה (חייב מלקות אם הכהו אבל לא אם קללו)

גר ועובד כוכבים שהרגו (בשוגג) נהרגים	גר תושב אינו גולה אלא על ידי גר תושב	
רב חסדא	דרך עלייה	דרך ירידה
רבא	אומר מותר קרוב למזיד	שוגג

אומר מותר	רבא	רב חסדא
קושי	קרוב למזיד	קרוב לאונס
תירוץ	"האי זי אביק תהווי" אילו בעל אותה היה פטור	"הנך מת על האשה אשר צקחת"
	ה' לא הסכים איתו "ועתה השכ אשת האי' כי נביא הוא"	מיתה בידי שמיים